

بسم اللہ الرحمن الرحیم

زنگ عروسک سازی

نویسنده: زینب حسینجانی

عکاسان: هاتف همایی، حامد بادامی

آموزش ساخت
انواع عروسک
دست‌ساز

- ★ عروسک بازیافتی
- ★ عروسک نمایشی
- ★ عروسک پاپیه مانشه
- ★ عروسک پارچه‌ای
- ★ عروسک جورابی
- ★ عروسک کاموایی
- ★ عروسک نمدی

www.talaee.ir

نویسنده: زینب حسینجانی

مقدمه: محمد شمخانی

عکاسان: هاتف همایی، حامد بادامی

ویراستار: سپیده جواهری

طراح گرافیک: مجید کاظمی

لیتوگرافی، چاپ، صحافی: واژه پرداز اندیشه

تعداد: ۵۰۰۰ نسخه

چاپ اول: ۱۳۹۷

قیمت: ۷۰۰۰۰ ریال

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۰۹-۰۰-۳

nashre.talaee@gmail.com

@nashretalaee

@nashretalaee

تهران، خیابان طالقانی، خیابان سرپرست جنوبی، انتهای بن بست پارس، شماره ۱۱، واحد ۲
تلفن: ۰۹۱۶۰۱۶۴۱۹، ۰۹۱۶۰۱۶۴۱۳۰، ۰۹۱۶۰۱۶۴۱۵۲۳۳، ۰۹۱۶۰۱۶۴۱۵۲۳۳ تلفن همراه: ۰۹۱۶۰۱۶۴۱۹
همه حقوق چاپ و نشر کتاب «زنگ عروسک‌سازی» برای نشر طلای محفوظ است.
هرگونه بهره‌برداری از این اثر به اجازه کتبی ناشر نیاز دارد.

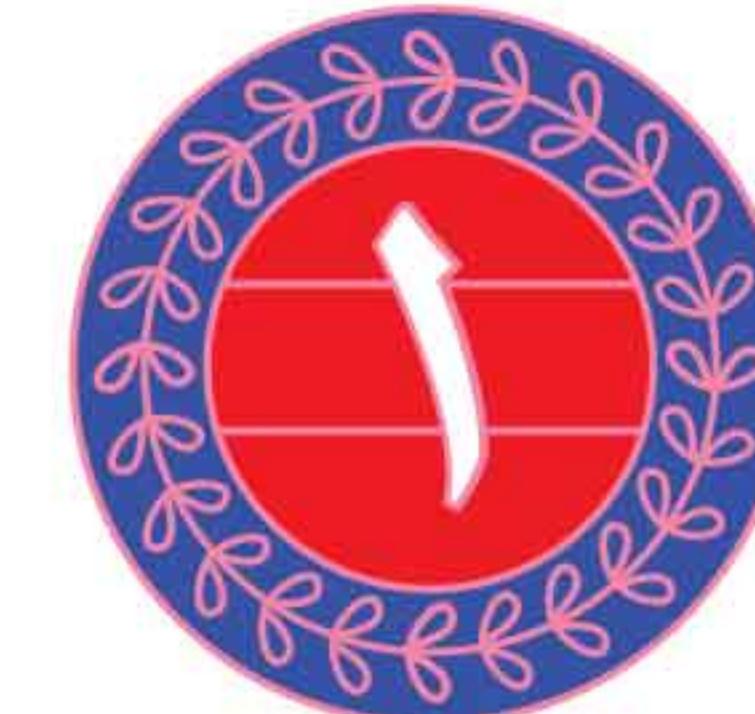

فهرست

۴	مقدمه
۶	عروسک‌شناسی
۸	ابزارشناصی
۱۰	عروسک انگشتی
۱۲	عروسک بقچه‌ای
۱۴	عروسک پشمی-نمدی
۱۶	عروسک پنگوئنی
۱۸	عروسک جورابی-دستکشی
۲۰	عروسک دستکشی
۲۴	عروسک جورابی ضخیم
۲۶	عروسک حاجی فیروز
۲۸	عروسک خیمه شب بازی
۳۰	عروسک خاله خان‌باجی
۳۲	عروسک خمیری (پاپیه‌ماشه)
۳۴	عروسک دلقکی
۳۶	عروسک زن روتایی (پارچه‌ای)
۳۸	عروسک قو، قوری
۴۰	عروسک کامواپیچ
۴۲	عروسک کنفی
۴۴	عروسک کوبه‌ای
۴۶	عروسک گبه‌ای
۴۸	عروسک گلداری
۵۰	عروسک نجف‌جورابی
۵۲	عروسک گل‌وار
۵۴	عروسک مترسکی
۵۶	عروسک مکعبی
۶۰	عروسک نینی کوچولو
۶۴	واژه‌نامه

مقدمة

عروسک نوعی اسباب بازی به شکل انسان یا حیوان است که برای سرگرمی، آموزش و اجرای نمایش در فرهنگ‌های مختلف به کار می‌رود. ساخت عروسک و استفاده از آن به عنوان اسباب بازی بچه‌ها یا به عنوان وسیله‌ای برای اجرای آیین‌های نیایشی و نمایشی در جهان، سابقه‌ای بسیار طولانی دارد. نخستین عروسک‌های یافت شده، به چند هزار سال پیش‌تر و تمدن‌های باستانی مصر، چین، هند، ایران، یونان و روم مربوط می‌شود. عروسک‌های کشف شده از این تمدن‌ها از گل، سنگ، چوب، استخوان، عاج، چرم و موم ساخته شده‌اند و اغلب آن‌ها در مکان‌هایی یافت شده‌اند که به کودکان مربوط بوده است. عروسک‌ها بسیار متنوع‌اند و بسته به هر سرزمینی، قالب و شکل و ظاهر ویژه‌ای دارند؛ برای مثال، عروسک‌های ژاپنی اغلب لباس‌های زیادی بر تن دارند و بر عکس آن‌ها، عروسک‌های آفریقایی، گاهی اصلاً لباسی بر تن ندارند. این اختلاف‌ها به شکل زندگی، آداب و رسوم و فرهنگ متفاوت مناطق گوناگون جهان برمی‌گردد.

از سوی دیگر، ساخت عروسک‌های امروزی یا عروسک‌هایی که در آن‌ها از مواد صنعتی مدرن استفاده شده است، برای نخستین بار در قرن پانزدهم میلادی و در کشور آلمان اتفاق می‌افتد. در قرن بیستم، تولید انبوه عروسک با هدف‌های تجاری رونق می‌گیرد و عروسک‌ها با شکل و شمایلی تجاری به بازار عرضه می‌شوند، اما عرضه عروسک‌های تجاری هیچ‌گاه سبب نمی‌شود که تولید انواع محلی و خانگی آن به فراموشی سپرده شود؛ به طوری که در دهه‌های اخیر، در بازار، مراکز فرهنگی و هنری و فروشگاه‌های صنایع دستی، انواع بسیار متفاوتی از عروسک به چشم می‌خورد که برخی از آن‌ها هیچ نمونه مشابهی ندارند. همین گوناگونی کم‌نظیر عروسک‌ها هم سبب شده است که امکان تقسیم‌بندی دقیق آن‌ها وجود نداشته باشد. با این حال، عروسک‌ها را می‌توان براساس شخصیت انسانی یا حیوانی، شکل ظاهری، مواد مورد استفاده در ساخت، و نوع کاربرد (اسباب بازی یا نمایش و آموزش) آن‌ها دسته‌بندی کرد و حتی می‌توان به آن‌ها نام‌هایی دلخواه و شخصی بخشید. مهم این است که نام‌گذاری، نزدیک به ویژگی‌های ظاهری و مواد یا موارد استفاده آن‌ها باشد.

عروسک سفالین مفصل‌دار،
مربوط به یونان باستان،
سدۀ پنجم پیش از میلاد،
ارتفاع ۱۲ سانتی‌متر، موزه
متروپولیتن نیویورک، آمریکا

همۀ بچه‌ها به نوعی عروسک را دوست دارند. از آن مهم‌تر، همه بچه‌ها دوست دارند که عروسک را خودشان بسازند یا عروسک خودشان را بسازند. امروزه عروسک‌سازی تفاوت زیادی با مجسمه‌سازی ندارد؛ چرا که در هر دوی این هنرها، آدم به اندیشه و احساس درونی خودش شکل می‌دهد. چیزی که به یک عروسک در نگاه بچه‌ها و گاهی

آدم‌بزرگ‌ها جذابیت می‌بخشد، نقشی است که این موجود دست‌آفریده در ذهن و زندگی آن‌ها بازی می‌کند. به خاطر همین هم هست که تاکنون عروسک‌های متنوعی در جاهای مختلف دنیا ساخته شده است. عروسک‌هایی که گذشته از شکل و رنگ و ظاهرشان، همه به یک زبان سخن می‌گویند و آن زبان بین‌المللی بازی بچه‌هاست.

بچه‌ها با عروسک‌هایشان بزرگ می‌شوند و در گوش آن‌ها چیزهایی می‌گویند که دوست دارند خودشان بشنوند. چیزهایی را به آن‌ها یاد می‌دهند که دوست دارند خودشان یاد بگیرند. با آن‌ها طوری رفتار می‌کنند که دوست دارند با خودشان رفتار شود. خلاصه، بچه‌ها عروسکی را دوست دارند که بیشتر شبیه خودشان باشد؛ فرقی هم نمی‌کند که این عروسک از سنگ باشد یا چوب، از آهن باشد یا پلاستیک، از پارچه باشد یا مقوا، آدم باشد یا حیوان؛ عروسک در نظر بچه‌ها عروسک است. بچه‌ها عروسکی را دوست دارند که با شادی آن‌ها شاد شود و با غم آن‌ها، غمگین. با آن‌ها بخندید یا گریه کند. با آن‌ها حرف بزنید یا ساکت باشد. پا به پای آن‌ها بدوید یا بایستد. خلاصه، آن‌ها را با همان چشمی ببیند که آن‌ها عروسکشان را می‌بینند.

از این‌ها گذشته، بعضی بچه‌ها عروسکی را دوست دارند که مثل موم نرم و منعطف باشد. بعضی عروسکی را دوست دارند که بامزه و بازیگوش باشد. بعضی عروسکی را دوست دارند که بتواند با ادای‌هایش دیگران را بخنداند یا سرگرم کند. بعضی هم عروسکی را دوست دارند که آن‌ها را یاد چیزهای دیگر بیندازد؛ یاد شخصیت‌های معروف کارتونی، یاد طبیعت، یاد نمایش‌های عروسکی، یاد دلک‌های سیرک، یاد حیوانات اهلی. بعضی بچه‌ها هم همه جور عروسکی را دوست دارند. همچنین دوست دارند که مهارت ساختن هر نوع عروسکی را داشته باشند.

ساختن عروسک همیشه هم سخت نیست و به وسائل زیادی نیاز ندارد. کافی است که آدم با دقت دور و بر خودش رانگاه کند و تصمیم بگیرد با همان خردمندی‌هایی که دارد، یک عروسک شیرین، بامزه و دوست‌داشت‌نمای درست کند. توی هر خانه‌ای هم، اگر نه همیشه، حتماً چند تکه پارچه، مقداری پنبه، چند بطری شیشه‌ای و پلاستیکی، در دبه ماست، شانه تخم مرغ، چند تا مهره و دکمه و چیزهایی از این قبیل پیدا می‌شود. پیدا هم نشود، این‌ها چیزهایی نیستند که نتوان به آسانی تهیه کرد. چسب و قیچی و نخ و سوزن و توب و کاموا و این جور چیزها هم که اغلب دم‌دست هست. فقط کافی است که تصمیم بگیرید و برای ساختن عروسک‌های دوست‌داشت‌نمای دست به کار شوید. ما هم با این کتاب، شما را همراهی می‌کنیم تا احساس تنها‌یی نکنید و هرجا پرسشی برایتان پیش آمد، به آن پاسخ دهیم.

در این کتاب، تلاش بر این بوده تا روش ساده ساخت تعدادی از جذاب‌ترین عروسک‌ها را با شما در میان بگذاریم. هریک از این عروسک‌ها عضو خانواده‌ای بزرگ از عروسک‌های دنیا هستند که برای تهیه آن‌ها از فنون و مواد ساده و دم‌دست استفاده می‌شود؛ عروسک‌هایی که هم به درد بازی، هم به درد دکور، هم به درد هدیه دادن و هم به درد اجرای نمایش خانگی می‌خورند. از همه مهم‌تر، عروسک‌هایی هستند که انعطاف‌زیادی دارند و به آسانی می‌توان در شکل و رنگ و حرکت آن‌ها تغییراتی ایجاد کرد. فراموش نشود که یادگیری این فنون ساده درنهایت به شما کمک می‌کند تا عروسک‌های ابتکاری خودتان را بسازید.

محمد شمخانی

عروسکی از جنس چوب،
گل، نخ کنفی و رنگ طبیعی،
مربوط به مصر باستان (۲۰۳۰-۱۸۰۲ پیش از میلاد)، موزه متروپولیتن نیویورک، آمریکا

عروسک‌شناسی

عروسک، به عنوان بخشی از فرهنگ بشری، تاریخی حداقل چند هزار ساله دارد. همین تاریخ طولانی هم سبب شده است که انواع بسیاری از عروسک‌های دست‌ساز در مناطق مختلف جهان ساخته شود و ساخت سینه‌به‌سینه آن‌ها تا امروز ادامه بیابد. تجربه انسان در ساخت عروسک بستگی زیادی به بینش فرهنگی و شکل زندگی او در تمدن‌های گوناگون داشته است. به عبارتی، هرچه یک تمدن یا فرهنگ پیچیده‌تر بوده، عروسک‌های آن نیز ساخت پیچیده‌تری داشته است. انباست شکل‌های جورا‌جاور عروسک و فنون ساده و پیچیده عروسک‌سازی، دسته‌بندی آن را بسیار دشوار کرده است. به همین خاطر، در منابع گوناگون، از یک طبقه‌بندی مشخص برای عروسک‌ها خبری نیست. گاهی یک عروسک با نام محلی آن شناخته می‌شود. گاهی با نام منطقه یا کشور سازنده آن مطرح می‌شود. گاهی هم براساس شکل ظاهری یا کاربرد آن در آیین‌های مختلف نام می‌گیرد. با این حال، عروسک‌ها را می‌توان بسته به مواد و روش ساخت و نیز نوع کاربرد آن‌ها نام‌گذاری و دسته‌بندی کرد. در این بخش، به معرفی انواعی از عروسک پرداخته می‌شود که نمونه‌هایی از آن‌ها در کتاب حاضر وجود دارد.

یکی دیگر از انواع عروسک‌های نمایشی، عروسک انگشتی است که معمولاً به شکل استوانه‌ای توخالی ساخته می‌شود تا روی انگشتان دست سوار شود. در عروسک انگشتی، حرکت محدود است و با خمکردن یا تکان دادن انگشتان دست انجام می‌گیرد. این نوع عروسک اغلب دارای سرو چشم و دهان است و با پارچه یا مواد دیگر، برای داستان‌گویی به خردسالان تهیه می‌شود.

عروسک پاپیه‌ماشه

پاپیه‌ماشه به معنای کاغذ فشرده است و در اصل، مخلوطی از کاغذ خیس‌خورده با چسب، نشاسته یا سریشم است که در گذشته برای استحکام بیشتر با تکه‌های پارچه نیز ترکیب می‌شد. پاپیه‌ماشه پیش‌تر در ساخت ماسک و مجسمه، صندوق، قلمدان، قاب عکس، جلد کتاب و... کاربرد داشت. امروزه از این خمیر، در ساخت عروسک نیز استفاده می‌شود. همچنین می‌توان اجزای بدن عروسک‌های مختلف نمایشی مانند صورت یا انگشتان دست را به کمک آن تهیه کرد. برای ساخت عروسک به روش پاپیه‌ماشه، پیش از هرچیز نیاز به اسکلت‌بندی (آرماتوریندی) حجم مورد نظر (انسان، حیوان و...) وجود دارد. پس از این مرحله، خمیر را به اسکلت می‌افزایند و به دلخواه شکل می‌دهند. خمیر پاپیه‌ماشه قبل از خشک شدن به آسانی حالت می‌گیرد و پس از خشک شدن به شدت سفت و سخت می‌شود و قابلیت رنگ‌آمیزی پیدا می‌کند.

عروسک پارچه‌ای

پارچه یکی از مهم‌ترین مواد و ابزارهای عروسک‌سازی است. در ساخت عروسک از پارچه می‌توان از روش‌های مختلفی استفاده کرد. یکی از رایج‌ترین روش‌ها، استفاده از الگو و دوخت و دوز است. در این روش، ابتدا الگوی عروسک روی پارچه رسم می‌شود و سپس با دوختن درزها، اجزای مختلف بدن عروسک شکل می‌گیرد. ساده‌ترین حالت برای دوختن درزها کوک زدن با نخ و سوزن است که در حالت پیش‌رفته‌تر،

عروسک بازیافتی

استفاده از مواد بازیافتی و وسائل دورریز از قدیم یکی از روش‌های مرسوم ساخت عروسک در دنیا به شمار می‌رود؛ بنابراین، عروسک بازیافتی ممکن است شامل هر نوع عروسکی باشد که مواد ساخت آن، از راه بازیافت و استفاده دوباره به دست می‌آید. در ساخت این نوع عروسک، اشیا و وسائل مختلف به گونه‌ای با هم جفت‌وجو و مرتبط می‌شوند که شکل‌های دیگری با کاربردهای جدید به وجود می‌آورند. با این روش، در ساده‌ترین حالت می‌توان اسباب‌بازی کودکان و در پیچیده‌ترین حالت می‌توان مجسمه‌های هنری خلق کرد. عروسک بازیافتی از سویی شیوه‌ای خلاقانه در استفاده دوباره از اشیایی است که کاربرد اصلی و اولیه خود را از دست داده‌اند و از سوی دیگر، به حفظ و نگهداری محیط‌زیست یاری می‌رساند.

عروسک نمایشی

به عروسکی گفته می‌شود که در نمایش‌ها به جای انسان یا موجودات دیگر ظاهر می‌شود. عروسک نمایشی در کل به کمک نخ، میله یا حرکات دست انسان (عروسک‌گردان) به حرکت درمی‌آید. ساده‌ترین نوع عروسک نمایشی، عروسک دستکشی است که مانند دستکش به دست می‌شود و بازی با آن بر مبنای حرکت انگشتان دست تعیین می‌شود. این نوع عروسک، که گاهی با جوراب هم ساخته می‌شود، علی‌رغم سادگی، به آسانی حرکت می‌کند و براساس وضعیت قرارگرفتن انگشت‌ها در آن، انواع متفاوتی دارد.

معروف‌ترین نوع عروسک نمایشی، عروسک خیمه‌شب‌بازی است که معمولاً به وسیله نخ، میله یا سیم آهنی حرکت می‌کند. در نمایش خیمه‌شب‌بازی، عروسک‌گردان، عروسک را از بالا و با وسیله‌ای صلیب‌مانند، که همه نخ‌ها یا سیم‌ها به آن وصل است، حرکت می‌دهد. این نوع عروسک نمایشی به شکل‌های مختلف و از جنس چوب، فلز، پلاستیک، کاغذ و... ساخته می‌شود.

به علت داشتن سیم در دستها و پاهای بسیار منعطف و حالت پذیر است. حالت چهره و لباس‌های عروسک را نیز می‌توان به دلخواه تغییر داد و به آن تیپ‌های مختلفی بخشید.

از دیگر روش‌های مرسوم، ساخت توپک کاموایی است. با ساخت توپک‌های گرد در اندازه‌های مختلف می‌توان آثار متنوعی به وجود آورد. در عروسک کاموایی با توپک می‌توان حجم‌های پیچیده و چندبخشی را به حجم‌های ساده‌تر تبدیل کرد.

روش دیگر برای ساخت عروسک کاموایی، استفاده از نوعی بافت ساده گلیم‌مانند است. این‌گونه بافت، بسته به استفاده از دار مستطیلی یا دایره‌ای، شکل‌های متفاوتی دارد و شکل نهایی آن ممکن است مستطیل یا دایره باشد. از طرف دیگر، در این نوع عروسک، هم می‌توان آن را به شکل یک مستطیل ساده ساخت و هم می‌توان تک‌تک اجزای بدن آن مثل صورت، تن، دست‌ها و پاهای را جداگانه بافت و در انتهای بدن هم متصل کرد. عروسک کاموایی گلیم‌مانند، در ساده‌ترین حالت، شکلی تخت و مسطح دارد، اما با همین روش می‌توان عروسک‌های حجمی هم ساخت. برای حجم‌دادن به این نوع عروسک، کافی است ابتدا مستطیل بافته شده را به شکل کیسه بدوزیم و با الیاف پرکنیم و سپس با کمی خلاقیت و دوخت و دوز، به آن حجم بدheim.

عروسک نمدی

پارچه نمدی نوعی پارچه کلفت و پرزدار است که با فشردن الیاف پشمی به وجود می‌آید. این نوع پارچه، از آنجا که به آسانی برش می‌خورد و لبه‌ای آن ریش‌ریش نمی‌شود، امروزه کاربرد زیادی در عروسک‌سازی و تزئین پوشاک پیدا کرده است. برای ساخت عروسک نمدی، معمولاً از الگو، و برای دوخت درزهای آن با دست، اغلب از دو نوع کوک ساده و دندان‌موشی استفاده می‌شود. گاهی هم به جای دوخت، برای وصل کردن لبه‌های صاف این پارچه، چسب به کار می‌رود.

نوع دیگری از عروسک‌های نمدی، عروسکی است که به روش کچه‌کاری تهیه می‌شود. در این روش، الیاف پشمی به وسیله یک سوزن بلند و مخصوص به هم متصل می‌شوند. سوزن‌ها را با ضربه‌های پی‌درپی در جای خود محکم می‌کنند تا اجزای عروسک از هم باز نشود. هرچه تعداد این ضربه‌ها بیشتر باشد، عروسک فشرده‌تر می‌شود. در کچه‌کاری، برای ایجاد فرورفتگی از ضربات بیشتر سوزن و برای ایجاد قسمت‌های برآمده، از ضربات کمتری استفاده می‌شود. برای وصل کردن اجزای مختلف عروسک نیز تنها می‌توان با ضربه‌های متوالی سوزن به محل اتصال، این کار را انجام داد. عروسک‌هایی که با این روش تهیه می‌شوند، یا از چند شکل کروی با بیضی ساده تشکیل شده‌اند، یا حجم‌های پیچیده‌تری دارند که برای ساخت آن‌ها باید اسکلت‌بندی (آرماتوریندی) با سیم انجام گیرد و مهارت بیشتری مورد نیاز است.

با چرخ خیاطی انجام می‌شود. روش دیگر در عروسک‌سازی با پارچه، که به دوخت و دوز کمتری نیاز دارد، تازدن، حالت‌دادن و بستن پارچه است. در این روش، با تازدن و بستن قسمت‌های مختلف پارچه، به آن حجم داده می‌شود و شکل اندام عروسک مانند سر، سینه، دست‌ها و پاهای به وجود می‌آید.

روش دیگر برای ساخت عروسک پارچه‌ای، تهیه توپک‌های پارچه‌ای است. این توپک‌ها از پرکردن تکه‌های پارچه با الیاف و دوختن دهانه پارچه و جمع کردن آن‌ها به وجود می‌آیند. با ردکردن یک رشته نخ از توپک‌ها، می‌توان اجزای بدن عروسک مانند تن، دست‌ها و پاهای را جداگانه ساخت و آن‌ها را به هم وصل کرد تا شکل کلی بدن عروسک به دست آید. این روش ساخت به دلیل بندبندبودن، بدن عروسک را بسیار نرم و حالت پذیر می‌کند.

عروسک جوراب

جوراب، علاوه بر عروسک توحالی دستکشی، در ساخت عروسک توپر کاربرد دارد. از آنجا که بافت جوراب کشی است، وقتی آن را با الیاف پر کنیم، بسیار شکل‌پذیر می‌شود. با گره‌زنی نقاط مختلف یک جوراب پرشده یا با چند کوک ساده می‌توان عروسک ساخت. همین خاصیت کشسانی و منعطف جوراب سبب می‌شود تا با بیشترکشیدن نخ کوک‌ها بتوان روی صورت عروسک، فرورفتگی و برآمدگی‌هایی به جای چشم و دهان و گونه ایجاد کرد و چهره عروسک را به واقعیت نزدیک‌تر ساخت. همچنین می‌توان با جمع کردن و دوختن قسمت‌هایی از جوراب، حالت دست و پا را برای عروسک به وجود آورد.

عروسک کاموایی

کاموایونی نخ ضخیم است که از الیاف طبیعی یا مصنوعی به دست می‌آید. از آنجا که این نوع نخ در بافت‌های خانگی کاربرد زیادی دارد، از آن در ساخت عروسک‌های بسیاری نیز استفاده می‌شود. روش‌های عروسک‌سازی با کاموایونی اگوناگون است. یکی از روش‌های اصلی برای استفاده از کاموای در عروسک‌سازی، بافت است که با ابزاری به نام میل بافتی یا میل قلاب‌بافی انجام می‌گیرد و به مهارت‌های خاص در بافت نیاز دارد. روش دیگر بستن رشته‌های کاموایی به یکدیگر است. در این روش، در عین سادگی، می‌توان با ایجاد تغییراتی جزئی مانند بلندی یا کوتاهی موها، دادن حالت‌های مختلف چهره، ایجاد شکل دامن یا حالت‌دادن به پاهای، شخصیت‌های مختلف زنانه و مردانه را به وجود آورد.

یکی دیگر از روش‌های ساخت عروسک کاموایی، پیچیدن کاموای به دور خودش یا به دور یک شیء دیگر مانند سیم است. کاموای به خودی خود سست و بثبات است، ولی با پیچیدن آن به دور خودش می‌توان به آن ثبات و استحکام داد. عروسکی که با این روش ساخته می‌شود،

ابزارشناسی

⊕ توب تخم مرغی

توبی کوچک و پلاستیکی است که در بازی تنیس روی میز (پینگ‌پنگ) به کار می‌رود.

⊕ توبک

توب کوچک پشمی با رنگ‌های گوناگون که می‌توان آن را از خرازی‌ها تهیه کرد.

⊕ چسب مایع

این نوع چسب ترکیب‌های شیمیایی متفاوتی دارد که برای کارهای مختلف استفاده می‌شود. در این کتاب، ما با چسب مایع معمولی (همه‌کاره) و در یک مورد (عروسک پاپیه‌ماشه) با چسب‌چوب سروکار داریم.

⊕ ذمباریک

وسیله‌ای نوک‌تیز شبیه به انبردست است که برای خمکردن، قطع‌کردن و حالت‌دادن به سیم (مفتول) به کار می‌رود.

در تهیه و تولید عروسک‌های این کتاب، به‌طورکلی از ساده‌ترین و پیش‌پاافتاده‌ترین ابزارها مانند نخ و سوزن، قیچی، دکمه، تکه‌های پارچه، بطری، در بطری، کاغذ رنگی و شانه تخم مرغ استفاده شده است. در کنار این ابزارها، ابزارهای ساده و ارزان قیمت دیگری نیز در ساخت عروسک‌ها به کار رفته‌اند که می‌توان آن‌ها را به‌آسانی از خرازی‌ها یا فروشگاه‌های دیگر تهیه کرد. مهم‌ترین این ابزارها عبارت‌اند از:

⊕ الیاف

برای پرکردن بدن برخی از عروسک‌ها به کار می‌رود. الیاف دو نوع طبیعی (پشم، کُرک و پنبه) و مصنوعی (پلی‌استر) دارد.

⊕ الیاف کچه‌کاری

الیاف طبیعی با رشته‌های بسیار نرم و نازک هستند که از پشم بهاره بز و گوسفند تولید می‌شوند. الیاف کچه‌کاری به‌آسانی در هم فرومی‌رورند و شکل می‌گیرند. این نوع الیاف را می‌توان از کاموافروشی‌ها تهیه کرد.

⊕ پیپ‌پاکن

نوعی سیم روکش‌دار است که به‌آسانی حالت می‌گیرد. این نوع سیم را می‌توان از خرازی‌ها یا فروشگاه‌های وسایل گل‌سازی تهیه کرد.

⊕ پارچه نمدی

نوعی پارچهٔ پرزدار با الیاف فشردهٔ پشمی است که در اندازه‌ها و رنگ‌های گوناگون می‌توان از خرازی‌ها تهیه کرد.

و می‌توان آن را از خرازی‌ها تهیه کرد.

کات +

ابزاری رایج برای برش موادی مانند کاغذ، پارچه، مقوا و موکت است.

گواش +

نوعی آبرنگ مات و غلیظ و قابل شستشوست که با آن می‌توان سطوح مختلف را رنگ کرد.

گونی کنفی +

نوعی گونی نخی یا پارچه درشت‌بافت از جنس الیاف کنفی است که می‌توان آن را از ابزارفروشی‌ها یا فروشگاه‌های مصالح ساختمانی تهیه کرد.

نخ کنفی +

نوعی نخ ضخیم از جنس گونی کنفی است که می‌توان آن را از خرازی تهیه کرد.

روبان +

نوار باریکی از جنس پارچه در رنگ‌ها و طرح‌های مختلف است که از آن برای تزئین پارچه و اشیای دیگر استفاده می‌شود.

چشم عروسک +

نوعی چشم کوچک شیشه‌ای یا پلاستیکی است که به جای چشم عروسک استفاده می‌شود و می‌توان آن را با همین نام از خرازی‌ها تهیه کرد.

سوزن کچه‌کاری +

نوعی سوزن مخصوص با سری باریک، بلند و دندانه‌دار است که در کچه‌کاری برای فشرده‌کردن الیاف به کار می‌رود. این نوع سوزن را، که بسیار هم ظرفی و شکننده است، می‌توان از کاموافروشی‌ها تهیه کرد.

سیم گل‌سازی +

نوعی سیم است که به آسانی حالت می‌پذیرد و در ساختن گل‌های مصنوعی از آن استفاده می‌شود. این نوع سیم را می‌توان از خرازی‌ها تهیه کرد.

فوم +

قالب اسفنجی فشرده‌ای است که در کچه‌کاری از آن به عنوان زیرکار استفاده می‌شود. فوم را می‌توان از خرازی‌ها تهیه کرد.

قیطان +

نوعی طناب نخی در رنگ‌ها و ضخامت‌های مختلف است که برای تزئین یا تکمیل عروسک به کار می‌رود.

عروسک انگشتی

این نوع عروسک با سیم روکش دار (پیپ پاک کن) و توپک رنگی ساخته می شود. عروسک انگشتی خصلت نمایشی دارد و چون ساختن آن ساده است، می توان با آن داستان ها یا نمایش های مختلف را برای کودکان اجرا کرد. با سیم روکش دار عروسک انگشتی و اندکی ابتکار و خلاقیت می توان انواع شکل و شخصیت را ساخت.

همچنین گرمه:

می توانیم بعد از درست کردن تنہ عروسک، به روش زیر عروسک تازه ای بسازیم:

*
دم گرمه را به تنہ آن وصل می کنیم.

**
گوشها، چشمها و پوزه عروسک را در جای خود می چسبانیم.

خرگوش

برای درست کردن تنہ عروسک، سیم را به دور انگشت می پیچیم.

چشمها و پوزه عروسک را در جای خود قرار می دهیم.

گوشها را به ترتیب در جای خود می چسبانیم.

برای درست کردن سر، توپکی را به تنہ عروسک می چسبانیم.

